

Denys O. B.

Lviv Institute of State Banking University

THE FOREIGN EXPERIENCE OF MEDIATION OF CONFLICTS IN THE BANKS

Summary

In the wake of financial crisis bigger part of Ukrainian banks felt the problems with the debtors. The result of the bank's conflicts with debtors is the lawsuits, financial losses, reducing banks' reputation and business and so on. The mediator of conflicts in the banks is one of the most effective tools to ensure a trusting relationship with clients and preserve reputation. While there is a great deal of empirical research on mediation generally, the discussion of mediation of credit's conflicts in banks is notably absent in the science's debates. The article is dedicated to the problem of mediation of credit's conflicts in the bank. The author pays attention to the foreign experience of mediation of credit's conflicts in banks. The role of influence of mediation in bank's conflict is researched. The characteristic features of mediation (dominance principle of fairness, neutrality position of mediator, induce the parties to a dispute dialog) are highlight. The ability to use different approaches to mediation of credit's conflicts in banks have indicated the main stages of process of mediation of conflict between bank and debtors are highlighted. The core components of stages of the mediation process are disclosed. The key principles of mediation and the methods of credit's conflicts resolution are shown. The possibility of effective use of both internal and external structures of mediation of credit's conflicts is investigated. The benefits for banks and customers from mediation of credit's conflicts are investigated. The recommendations for the development of the institution of mediation of credit's conflicts in banks of Ukraine are offered.

Keywords: mediation, bank conflict, credit, intermediary.

УДК 336.14:336.2

Корнієнко Н. М.

Департамент з фінансово-економічних питань,
бухгалтерського обліку та фінансової звітності
Міністерства фінансів України

АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ДОХІДНОЇ ТА ВИДАТКОВОЇ ЧАСТИН ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Здійснено аналіз та оцінку формування дохідної та виконання видаткової частини Державного бюджету України. Досліджено сучасний стан державного управління бюджетними доходами та видатками як інструменту соціально-економічного розвитку суспільства. Обґрунтовано пропозиції щодо підвищення ефективності бюджетного регулювання в умовах інституційних перетворень.

Ключові слова: бюджет, бюджетно-податкова політика, доходи бюджету, видатки бюджету, стратегічне бюджетне прогнозування та планування.

Постановка проблеми. Бюджет є вагомим інструментом впливу на соціально-економічні процеси. Бюджетне регулювання у сфері доходів та видатків має сприяти стимулюванню виробництва, збалансованому розвитку конкурентоспроможності економіки, забезпеченню розвитку науково-технічного процесу, зовнішньоекономічної діяльності та економічного зростання в цілому, підвищення стандартів життя і рівня добробуту громадян.

Підвищення якісного рівня механізмів формування дохідної та планування видаткової частини бюджету з урахуванням пріоритетів соціально-економічної стратегії посилює інституційні засади бюджетно-податкової політики, реалізація завдань якої впливає на рівень і умови виконання державних функцій, фінансову та соціальну збалансованість.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню проблематики впливу державного регулювання бюджетного механізму на соціально-економічний розвиток держави, управління доходною та видатковою частинами бюджету присвячено праці вітчизняних вчених О. Василюка, І. Запатріної, Л. Лисяк, І. Лютого, І. Лук'яненко, В. Опаріна, В. Пасічника, В. Федосова, І. Чугунова.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. При цьому сучасна бюджетна політика у сфері доходів та видатків потребує подальшого дослідження з метою підвищення її ефективності. Вагомим завданням бюджетного регулювання суспільного розвитку є забезпечення упорядкування доходної та видаткової частин бюджету на основі запровадження якісних фінансових механізмів управління бюджетом, що сприятиме підвищенню рівня результативності акумулювання та спрямування бюджетних коштів.

Мета статті полягає у здійсненні оцінки показників доходної та видаткової частин Державного бюджету, обґрунтуванні напрямів підвищення ефективності бюджетної політики у сфері доходів та видатків.

Виклад основного матеріалу дослідження. На етапі економічних перетворень важливим завданням бюджетної політики є сприяння розвитку і удосконаленню організаційно-правових засад формування та виконання бюджету з метою підвищення ефективності державного управління бюджетними коштами та прискорення соціально-економічного розвитку країни.

Бюджет як фінансовий план характеризується складом доходів і видатків, які становлять дві структурні його складові. Згідно з Бюджетним

кодексом, доходи бюджету – податкові, неподаткові та інші надходження на безповоротній основі, справляння яких передбачено законодавством України, а видатки бюджету – кошти, спрямовані на здійснення програм та заходів, передбачених відповідним бюджетом [1].

Формування дохідної частини бюджету базується на чинному податковому законодавстві, основних прогнозних макропоказниках економічного і соціального розвитку країни на плановий рік, оцінці очікуваних надходжень податкових та інших обов'язкових платежів у році, що передусє тому, на який складається бюджет. Також ураховуються заплановані заходи щодо залучення додаткових ресурсів до бюджету та забезпечення його збалансованості.

Динаміка бюджетних доходів свідчить про те, що в останні роки відбувається їх зростання. Структуру доходів Державного бюджету України за 2010–2014 рр., обсяги валового внутрішнього продукту, а також темпи їх зростання наведено у табл. 1.

Основним джерелом формування дохідної частини бюджету є податкові надходження, які в середньому за п'ять років становлять 77,6% дохідної частини Державного бюджету. Їх обсяг у 2011 р. становив 83,2%, що на 13,8% більше,

ніж у 2010 р. При цьому показник у 2012 р. зменшився та дорівнював 79,4%, у 2013 р. – 77,5%, а у 2014 р. збільшився до 78,5%. Обсяг неподаткових надходжень за період становив 20,6% загального обсягу доходів. При цьому у 2010 р. показник був найвищим та дорівнював 27,0%, у 2011 р. він зменшився до рівня 15,6%, а з 2012 р. мав тенденцію до зростання та дорівнював: 19,7%, 21,5% та 19,1%. Надходження від урядів зарубіжних країн та міжнародних організацій зростали у 2010–2014 рр., зокрема, у 2014 р. їх обсяг збільшився майже у шість разів порівняно з 2010 р. (0,1%) – 1,5%.

Основні податкові надходження до Державного бюджету за період 2010–2014 рр. наведено у табл. 2.

Основну частину доходів Державного бюджету становлять податкові надходження. Найбільшу питому вагу у податкових надходженнях становлять: податок на додану вартість (ПДВ) та податок на прибуток підприємств (ППП). У середньому протягом останніх п'яти років частка податкових надходжень у доходах Державного бюджету (без урахування міжбюджетних трансфертів) становила 77,6%, з яких 54,3% припадають на ППП та ПДВ. Зокрема, у 2010 р. питома вага надходжень від ПДВ становила 35,9% у доходах Державного бюджету. У 2011 р. спостерігається значне підви-

Таблиця 1

Структура доходів Державного бюджету України за 2010–2014 рр.

Показники	2010		2011		2012		2013		2014	
	млн. грн.	пит. вага, %	млн. грн.	пит. вага, %	млн. грн.	пит. вага, %	млн. грн.	пит. вага, %	млн. грн.	пит. вага, %
Податкові надходження	166 872,2	69,4	261 605,1	83,2	274 715,1	79,4	262 777,0	77,5	280 178,3	78,5
Неподаткові надходження	65 067,7	27,0	49 087,8	15,6	68 287,6	19,7	72 853,2	21,5	68 355,2	19,1
Доходи від операцій з капіталом	587,0	0,2	517,7	0,2	1 231,4	0,4	255,4	0,1	888,1	0,2
Від урядів зарубіжних країн та міжнародних організацій	305,6	0,1	481,4	0,2	222,6	0,1	1 529,3	0,5	5 383,0	1,5
Цільові фонди	1 158,0	0,5	206,4	0,1	254,6	0,1	202,7	0,1	161,7	0,05
Офіційні трансферти	6 624,8	2,8	2 718,6	0,9	1 342,5	0,4	1 609,3	0,5	2 117,9	0,6
Разом доходів	240 615,3	100,0	314 617,0	100,0	346 053,8	100,0	339 226,9	100,0	357 084,2	100,0

Джерело: розраховано автором на основі [2; 3]

Таблиця 2

Основні податкові надходження до Державного бюджету України у 2010–2014 рр. (млн. грн.)

Надходження	2010	2011	2012	2013	2014
Податок на додану вартість	86 315,9	130 093,8	138 826,8	128 269,3	139 024,3
питома вага у доходах Державного бюджету, %	35,9	41,3	40,1	37,8	38,9
Податок на доходи фізичних осіб	-	6 159,5	7 026,4	7 565,0	12 645,8
питома вага у доходах Державного бюджету, %	-	2,0	2,0	2,2	3,5
Податок на прибуток підприємств	39 969,2	54 739,4	55 349,7	54 318,4	39 941,9
питома вага у доходах Державного бюджету, %	16,6	17,4	16,0	16,0	11,2
Акцизний податок	27 620,7	33 011,2	37 185,7	35 309,5	44 940,9
питома вага у доходах Державного бюджету, %	11,5	10,5	10,7	10,4	12,6
Податки на міжнародну торгівлю та зовнішні операції	9 071,9	11 774,0	13 186,5	13 342,5	12 608,7
питома вага у доходах Державного бюджету, %	3,8	3,7	3,8	3,9	3,5
Інші податки і збори	3 894,5	25 827,2	23 140,0	23 972,3	31 016,7
Податкові надходження	166 872,2	261 605,1	274 715,1	262 777,0	280 178,3

Джерело: розраховано автором на основі [2; 3]

щення показника – до 41,3% та 10,0% відповідно, що є найвищими показниками за досліджуваний період. У 2012–2013 рр. обсяги ПДВ зменшились до 40,1% та 37,8% у доходах Державного бюджету. А у 2014 р. питома вага показника зменшилась до 38,9%.

Аналогічна ситуація із податком на прибуток підприємств. Зокрема, у 2010–2011 рр. спостерігається зростання питомої ваги податку у доходах бюджету з 16,6% до 17,4%. У 2012–2014 рр. показник зменшується та становить 16,0%, 16,0% та 11,2%. Падіння рівня податку на прибуток підприємств у 2014 р. дорівнювало 26,5% порівняно з попереднім роком, що негативно вплинуло на дохідну частину Державного бюджету.

Аналіз динаміки акцизного податку показує його поступове зростання. Зокрема, у період 2010–2014 рр. його обсяг збільшився на 62%, та його питома вага у доходах бюджету становила у 2010 р. 11,5%, а у 2014 р. – 12,6%. Податок на доходи фізичних осіб у номінальному виразі за період 2011–2014 рр. збільшився у два рази, зростання питомої ваги у доходах Державного бюджету становило з 2,0% до 3,5% відповідно.

Відповідно до положень Податкового кодексу України, протягом 2012–2014 рр. відбуваються зміни податкових ставок ППП та ПДВ. Податковим кодексом України передбачено зміни ставок ППП та ПДВ. Ставка ППП у 2011 р. становить 23%, у 2012 р. – 21%, у 2013 р. – 19%, у 2014–2015 рр. – 18%, а у 2016 р. становитиме 15%. Ставка ПДВ з 2011 р. становить 20%, заплановане зниження у 2016 р. – до 15%.

Реалізація Податкової реформи забезпечуватиме зниження податкового навантаження на підприємства, зокрема, за рахунок зниження ставок податків ППП та ПДВ, забезпечить зменшення фіскального навантаження на бізнес, створення сприятливих умов для залучення інвестицій, оновлення основних фондів підприємств, ліквідацію поширених схем ухилення від оподаткування, виведення значної частини економіки з тіні, що призведе до збільшення доходів як Державного, так і місцевих бюджетів.

Податки опосередковано можуть справляти позитивний вплив на зростання економіки. Це відбувається тоді, коли надходження доходів Державного бюджету використовуються для фінансування ефективних видатків. Таким чином, відбувається позитивний вплив на економіку вже за рахунок іншого передавального механізму, а саме через сукупний попит. Так, у загальному випадку, збільшення видатків держави приводить до збільшення кінцевого попиту і, відповідно, стимулює розвиток економіки.

Інноваційним механізмом управління доходами і видатками бюджету назвемо сукупність конкретних форм і методів впливу на формування доходів і використання видатків бюджету країни з метою підвищення їх ефективності та результативності на основі якісних змін у бюджетному процесі.

Доходи та видатки Державного бюджету України за 2010–2014 рр. наведено у табл. 3. У 2010 р. темпи зростання доходів менше за темпи зростання ВВП: 14,7% проти 18,5%. У 2011 р. доходи Державного бюджету зросли на 30,8% порівняно з попереднім роком, у 2012 р. зросли на 10,0% і становили 346 053,8 млн. грн., а у 2013 р. доходи зменшились до 339 226,9 млн. грн., що є невиконанням на 2%. У 2014 р. доходи підвищились на 5,3% та становили 357 084,2 млн. грн. Питома вага доходів у ВВП мала тенденцію до зростання протягом 2010–2012 рр. з 22,2% до 24,5%, а у 2013 р. зменшилась до 23,3% та у 2014 р. – 22,8%.

При цьому темпи зростання обсягів видатків у 2010 р. дорівнювали 24,1% та перевищили темпи зростання дохідної частини на 9,4% та ВВП на 5,6%. У 2011 р. обсяги видатків були меншими за доходи та ВВП. У 2013 р. при невиконанні доходів на 2,0% темпи зростання видатків дорівнювали 4,7% проти 3,1% ВВП. У 2014 р. зростання видаткової частини становило 4,0% проти зростання доходів на 5,3% та ВВП на 7,7%.

Проведений аналіз свідчить про доцільність удосконалення бюджетних інструментів управління дохідною та видатковою частинами Державного бюджету, що мають ґрунтуватись на принципах передбачуваності рівня податкового навантаження і стабільності формування доходів бюджету, прогнозованості обсягів валового внутрішнього продукту та формування на цій основі видаткової частини з урахуванням пріоритетів державної політики галузевого розвитку.

Бюджетне регулювання у сфері видатків бюджету завдяки використанню сукупності бюджетних інструментів впливу на процес формування та виконання бюджету дає змогу вирішувати завдання, що стоять перед країною на сучасному етапі суспільного розвитку, досягати необхідних макроекономічних пропорцій та показників економічного зростання. Підвищення конкурентоспроможності економіки країни, якості державних послуг, рівня життя населення передбачає реалізацію стратегії оптимізації обсягу видатків бюджету одночасно із посиленням їх результативності [4, с. 4].

Можна припустити, що не всі види видатків мають рівноцінний позитивний вплив на зростання економіки. Так, можна виділити низку

Таблиця 3

Доходи та видатки Державного бюджету України за 2007–2014 рр.

Показники	Роки				
	2010	2011	2012	2013	2014
ВВП, (млн. грн.)	1 082 569,0	1 302 079,0	1 411 238,0	1 454 931,0	1 566 728,0
Темпи зростання ВВП, %	118,5	120,3	108,4	103,1	107,7
Доходи з урахуванням трансфертів	240 615,3	314 617,0	346 053,8	339 226,9	357 084,2
Темпи зростання доходів, %	114,7	130,8	110,0	98,0	105,3
Частка обсягу доходів у ВВП, %	22,2	24,2	24,5	23,3	22,8
Видатки з урахуванням кредитування, млн. грн.	227 114,5	243 299,4	275 039,6	288 085,2	299 618,8
Темпи зростання видатків, %	124,1	107,1	113,0	104,7	104,0
Частка обсягу видатків у ВВП, %	21,0	18,7	19,5	19,8	19,1

Джерело: розраховано автором на основі [2; 3]

видатків, які мають найбільший позитивний вплив на економічне зростання й безпосередньо на виробничу функцію, – це видатки інвестиційного характеру. При цьому інвестиції розуміються в широкому сенсі: до них належать інвестиції в основний капітал, у людський капітал (освітня галузь, охорона здоров'я). Видатками, що справляють менший вплив на зростання економіки, є видатки споживчого та соціального характеру. За їх допомогою, насамперед видатків соціального характеру, відбувається перерозподіл доходів у економіці й досягається вирівнювання добробуту різних верств населення.

Структуру обсягу видатків Державного бюджету за функціональною класифікацією видатків та кредитування бюджету наведено у табл. 4.

Найбільші показники середнього значення видатків за 2010–2014 рр. мають видатки на: соціальний захист та соціальне забезпечення – 28,4%; загальнодержавні функції – 17,4%; економічну діяльність – 16,3% громадський порядок, безпеку та функціонування судової влади – 13,6%; освіту – 11,1%. Показники питомої ваги інших напрямів видатків за функціональною класифікацією є меншими, зокрема, видатки на: оборону – 6,0%; охорону здоров'я – 4,0%; духовний та фізичний розвиток – 1,9%; охорону навколишнього середовища – 1,2%; житлово-комунальне господарство – 0,2%.

Так, найбільше середнє значення питомої ваги у загальному обсязі видатків за 2010–2014 рр. належить видаткам у сфері соціального захисту та соціального забезпечення – 28,4%. Зокрема, у 2010 р. їх частка у видатках дорівнювала 30,7%, у 2011–2012 рр. показники зменшились: у видатках становили 26,1% та 27,4%. При цьому у 2013 р. обсяг збільшився до 30,8% у загальному обсязі, що є найвищим показником за період. У 2014 р. показник питомої ваги у видатках зменшився до 26,9%.

Загальнодержавні видатки займають друге місце в загальному обсязі видатків та за наведений період їх середнє значення становило 17,4% у видатках. Видатки мали тенденцію до зростання з 2010 до 2013 р. та їх питома вага становила: 15,4%, 16,4%, 16,0%, 17,4% відповідно. А у 2014 р. був найвищий показник видатків на

зазначену галузь, зокрема, їх частка у загальних видатках становила 22,0%. Питома вага видатків на економічну діяльність у середньому за 2010–2014 рр. у загальному обсязі видатків дорівнювала 16,3%. Видатки мали тенденцію до зростання до 2012 р. та їх питома вага у загальному обсязі становила 16,0%, 20,3%, 19,2%. У 2013–2014 рр. видатки на економічну діяльність зменшились.

Видатки на громадський порядок, безпеку та функціонування судової влади мали тенденцію до поступового зростання до 2013 р. включно. Так, протягом 2010–2014 рр. їх питома вага у загальній сумі видатків становила: 12,7%, 13,3%, 13,3%, 13,6% та 14,9% відповідно. Видатки на освіту займають п'яте місце у видатках за обсягами та дорівнюють 11,1%, при цьому протягом 2010–2014 рр. показник мав тенденцію до зменшення – з 12,8% до 9,6%.

Зменшення обсягів видатків на освіту, охорону здоров'я, соціальний захист і соціальне забезпечення та житлово-комунальне господарство пояснюється проведенням бюджетної децентралізації. Відповідно до внесених змін до Бюджетного та Податкового кодексів України, бюджетна децентралізація передбачає передачу певних функцій та повноважень з центрального рівня на місцевий. Концепцією реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні передбачено розширення повноважень щодо прийняття рішень у сфері охорони здоров'я, комунального господарства, освіти, гуманітарній сфері тощо [5].

Висновки. За результатами проведеного аналізу встановлені структурні зрушення у співвідношенні дохідної та видаткової частин на державному рівні, що свідчить про недостатній рівень збалансованості у бюджетно-податковій політиці за досліджуваний період. Одночасно із збільшенням обсягу видатків Державного бюджету відбувається їх переорієнтація за напрямками. Структурні зрушення у напрямках видатків свідчать про необхідність підвищення рівня послідовності та передбачуваності бюджетної політики у сфері видатків з метою їх зосередження на розвитку стратегічно визначених галузей економіки у середньостроковому періоді. Розробка бюджетної політики у сфері доходів та видатків повинна відбуватися, виходячи з інституційного

Таблиця 4

**Структура обсягу видатків Державного бюджету
за функціональною класифікацією видатків та кредитування бюджету**

Показники	Роки									
	2010		2011		2012		2013		2014	
	млн. грн.	%	млн. грн.	%	млн. грн.	%	млн. грн.	%	млн. грн.	%
Загальнодержавні функції	34 694,3	15,4	39 996,6	16,4	44 010,7	16,0	50 101,1	17,4	65 825,8	22,0
Оборона	11 347,1	5,0	13 241,1	5,4	14 485,7	5,3	14 843,0	5,2	27 365,4	9,1
Громадський порядок, безпека та судова влада	28 570,7	12,7	32 415,3	13,3	36 471,2	13,3	39 190,9	13,6	44 864,6	14,0
Економічна діяльність	36 030,0	16,0	49 294,0	20,3	52 854,2	19,2	41 351,3	14,4	34 410,7	11,5
Охорона навколишнього природного середовища	2 292,7	1,0	3 008,4	1,2	4 135,4	1,5	4 595,0	1,6	2 597,0	0,9
Житлово-комунальне господарство	844,4	0,4	437,7	0,2	700,5	0,3	446,9	0,2	111,5	0,04
Охорона здоров'я	8 759,0	3,9	10 223,9	4,2	11 358,6	4,1	12 879,3	4,5	10 580,8	3,5
Духовний та фізичний розвиток	5 165,5	2,3	3 830,4	1,6	5 488,5	2,0	5 111,9	1,8	4 872,4	1,6
Освіта	28 807,5	12,8	27 234,2	11,2	30 243,2	11,0	30 944,9	10,7	28 678,0	9,6
Соціальний захист та соціальне забезпечення	69 311,3	30,7	63 617,8	26,1	75 291,6	27,4	88 620,9	30,8	80 558,2	26,9
Видатки, разом	225 822,5	100	243 299,4	100	275 039,6	100	288 085,2	100	299 618,8	100

Джерело: розраховано автором на основі [2; 3]

розвитку країни. На даному етапі соціально-економічного розвитку застосування Державного бюджету як дієвого інструменту макроекономічного регулювання має ґрунтуватись на проведенні зваженої політики щодо забезпечення відповідності темпів зростання бюджетних витрат темпам зростання вітчизняної економіки, реалізації бюджетних програм, спрямованих на усунення інфраструктурних обмежень в економіці.

Інноваційним механізмом управління доходами і видатками бюджету є сукупність конкретних форм і методів впливу на формування доходів і використання видатків бюджету країни з метою підвищення їх ефективності та результативності на основі якісних змін у бюджетному процесі. Збалансування бюджету доцільно здійснювати на основі запровадження податкової реформи, що створює умови для стабілізації і передбачуваності податкового законодавства та оптимізації державних видатків, у тому числі за рахунок проведення структурних реформ у галузях бюджету.

Так, з метою підвищення прозорості та передбачуваності фіскальної політики Міністерством фінансів України переглянуто вимоги Бюджетного кодексу щодо закріплення чітких бюджетних правил, та підготовлено законопроект, що передбачає з 2016 р. виключення випадків внесення змін до бюджету протягом року. Подальше вдосконалення процесу стратегічного бюджетного

прогнозування та планування має ґрунтуватись на основі узгодження процесу визначення цілей соціально-економічного розвитку, виходячи з доходної бази та розподілу цих ресурсів з урахуванням стратегічних завдань державної політики. Перспективне прогнозування видатків бюджету на якісно новому рівні передбачає вдосконалення системи моніторингу результативності діяльності галузевих міністерств. Зазначені кроки створять умови для посилення системності та послідовності як у державних фінансах, так і у державній політиці соціально-економічного розвитку.

З огляду на рівень наповнюваності бюджету в сучасних умовах вагомим є підвищення рівня результативності використання бюджетних коштів. Це передбачає подальше поглиблення програмно-цільового методу бюджетного планування у бюджетному процесі, підвищення якісного рівня оцінювання результативності діяльності розпорядників бюджетних коштів.

Пріоритетним напрямом бюджетної політики є зростання ефективності державних інвестицій, посилення стимулюючої складової системи бюджетного регулювання. Водночас бюджетна політика підтримки пріоритетних галузей економіки повинна бути спрямована на якісні зміни її структури, мати визначений часовий лаг дії та належним чином адаптуватись до змін стратегії соціального та економічного розвитку суспільства.

Список літератури:

1. Бюджетний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 50–51. – Ст. 572.
2. Міністерство фінансів України. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>.
3. Державна казначейська служба України. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/doccatalog/list?currDir=146477>.
4. Чугунов І., Макогон В. Бюджетно-податкова політика в умовах інституційних перетворень / І. Чугунов, В. Макогон // Вісник КНТЕУ. – 2014. – № 4. – С. 79–91.
5. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333-р // Офіційний вісник України. – 2014. – № 30. – Ст. 831.

Корниенко Н. М.

Департамент по финансово-экономическим вопросам,
бухгалтерского учета и финансовой отчетности
Министерство финансов Украины

АНАЛИЗ ПОКАЗАТЕЛЕЙ ДОХОДНОЙ И РАСХОДНОЙ ЧАСТЕЙ ГОСУДАРСТВЕННОГО БЮДЖЕТА УКРАИНЫ

Резюме

Проведены анализ и оценка формирования доходной и исполнения расходной части Государственного бюджета Украины. Исследовано современное состояние государственного управления бюджетными доходами и расходами как инструмента социально-экономического развития общества. Обоснованы предложения по повышению эффективности бюджетного регулирования в условиях институциональных преобразований.

Ключевые слова: бюджет, бюджетно-налоговая политика, доходы бюджета, расходы бюджета, стратегическое бюджетное планирование и прогнозирование.

Korniyenko N. M.

Department of Financial and Economic Tasks,
Accounting and Financial Statements
Ministry of Finance of Ukraine

THE STATE BUDGET ANALYSIS OF UKRAINE REVENUES AND EXPENDITURES

Summary

The analysis and evaluation of implementation of the revenue and expenditure of the State Budget of Ukraine were made. The current states of public administration budget revenues and expenditures as a tool for socio-economic development of society were investigated. Suggestions for improving the effectiveness of fiscal adjustment in terms of institutional reforms were grounded.

Keywords: budget, fiscal policy, budget revenues, budget expenditures, strategic budget planning and forecasting.